

i sin Helhed er saa stor. Vi maa altsaa tage et vist almindeligt Forbehold med Hensyn til en hel Del Ændringsforslag, som vi vel have kunnet gaa ind paa, men hvor vi ikke i alle Punkter kunne tiltræde den Begrundelse, hvormed de ere fremkomne, og hvor vi heller ikke ville føle os definitivt bundne i Realiteten, hvis den Vej, som Ændringsforslagene angive, ikke skulde vise sig heldig for Opnaaelse af Enighed om Sagen i dens Helhed.

En særlig Bemærkning vil jeg gøre om Ændringsforslagene Nr. 20—22 angaaende Dommeres Ansættelse. Mindretallets Medlemmer have egentlig været af den Mening, at der ikke var nogen Nødvendighed for at fravige det Standpunkt, som Folketinget har indtaget. Hvad særlig angaar Bestemmelsen om den praktiske Virksomhed, i hvilken Dommerne forinden deres Ansættelse skulle have været, er Mindretallet i Virkeligheden ganske enig med Folketinget. Ogsaa vi anse det for ønskeligt, at Dommerne som Regel tages fra Kredse, der i Forvejen have Kendskab til Retsplejen og ere praktisk indøvede i den. Det vil utvivlsomt være den ønskeligste Udvikling for vort Retssystem i det hele. Naar vi have kunnet gaa ind paa Ændringsforslag Nr. 21, er Grunden den, at Sagen efter vor Mening vil udvikle sig saaledes, som vi ønske, ogsaa uden nogen udtrykkelig Lovbestemmelse derom. Det vil sandsynligvis komme til at gaa hos os som i andre Lande, hvor Dommerstanden regelmæssig rekruterer fra de Kredse, der i Forvejen høre til Retsplejen, altsaa navnlig fra Sagførerstanden. — Ændringsforslag Nr. 20 have vi ikke ment at burde lægge nogen større Vægt paa. Spørgsmaalet drejer sig kun, om der altid skal kræves bedste Karakter for at blive Dommer, eller om det kun i Reglen skal kræves. Det forekommer os ikke, at det er af saadan Betydning, at vi bør lægge større Vægt derpaa. I øvrigt er der, som bemærket af den ærede Ordfører, af Dissenspunkter kun Spørgsmaalet om Aarhus eller Viborg og Spørgsmaalet om Kommunedommere, naturligvis bortset fra de Ændringsforslag, som vi komme til at behandle under senere Afsnit, og som høre sammen med Ændringsforslag Nr. 143.

Hvad nu angaar Spørgsmaalet Viborg-Aarhus, skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning derom, da jeg her slutter mig til Flertallet og tiltræder, hvad den ærede Ordfører sagde. Hvad derimod angaar Spørgsmaalet om Kommunedommere, der omhandles i Ændringsforslagets Nr. 31,

har Mindretallet ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om at stryge Kapitel 3. Det har forekommet os, at en Institution som Kommunedommere vilde være egnet til at gøre en Del Nytte blandt Befolkningen. Dels staar jo dette Spørgsmaal, som ogsaa den ærede Ordfører fremhævede, i Forbindelse med det almindelige Spørgsmaal, hvori Mindretal og Flertal dissentierte, nemlig om man skal behandle saadanne Sager som Eksekutionsforretninger, Auktionsforretninger og Skifteforretninger som administrative eller judicielle, men selv bortset derfra forekommer det Udvalgets Mindretal, at der nok kunde være Grund til at gøre et Forsøg paa hos os at tilvejebringe en lignende Ordning, som den man har i saa mange fremmede Lande. Det er rigtigt, at Forholdene hos os ikke kunne siges at nødvendiggøre en saadan Institution, da Afstandene ikke ere saa særdeles store. Men man maa dog paa den anden Side ikke overse, at Afstanden *kan* lægge Hindringer i Vejen for at faa en let og simpel Afgørelse af smaa Sager. Vi tro, at saadanne Hindringer ville kunne fjernes ved at følge den Vej, Forslaget om Kommunedommere angiver. Derimod kunde der nok være Tale om at foretage nogle Forandringer i den Maade, hvorpaa Institutionen i det enkelte er udformet i Folketingsforslaget. Vi kunde tænke os saadanne Forandringer, men vi have ikke ment det rigtigt at stille Forslag derom, fordi Flertallet fra først af har indtaget det Standpunkt, at det overhovedet ikke ønsker Kommunedommere indførte. Vi have derfor ment det ørkesløst at gøre Forsøg, paa Sagens nuværende Standpunkt i alt Fald, paa at omforme Institutionen paa en saadan Maade, at den mulig kunde blive mere tiltalende for Flertallet. Mindretallets Standpunkt her er dette, at vi maa anbefale at vedtage Forslaget uforandret.

Johnsen: Angaaende det af et Flertal under Nummer 3 til § 5 stillede Ændringsforslag om, at Aarhus bør være Sædet for vestre Landsret, skal jeg bemærke, at naar et Mindretal ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, men har sluttet sig til Folketingets Forslag om, at Viborg bør være det, er det for mit Vedkommende først og fremmest, fordi Viborg er et for Jylland mere centralt beliggende Sted end Aarhus, og som Følge heraf, og da Byen desuden har gode Jernbaneforbindelser til alle Sider — Forbindelser,